

Arrest

nr. 270 439 van 25 maart 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders: X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X handelend in de hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarig kind, X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 5 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat D. GEENS en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Jij bent geboren op 10 januari 2016 in San Salvador. Aldus ben je minderjarig. Jij hebt de Salvadoraanse nationaliteit. Jouw moeder (...) verblijft eveneens in België. Jouw ouders zijn gescheiden maar jouw vader, een professionele voetballer, gaf jouw moeder de toestemming om jou mee te nemen naar het buitenland. Op 26 november 2019 diende jouw moeder een eerste verzoek om internationale bescherming in België in, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Uw moeder had in El Salvador een voedingszaak en ze werkte daarnaast nog als zelfstandig diëtiste. Ze besliste El Salvador te verlaten omdat ze werd afgeperst en bedreigd door gewapende bendeleden van de MS 13. Op 14 oktober 2020 weigerde het CGVS jouw moeder zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd namelijk besloten dat jouw moeder haar problemen lokaal van aard waren en verbonden met haar handelszaak. Tot slot werd vastgesteld dat zij onvoldoende aannemelijk maakte dat zij een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet (onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing) loopt bij een terugkeer naar El Salvador. De veiligheidssituatie in jouw land van herkomst noopte daarnaast niet tot het toekennen van subsidiaire bescherming zoals is bedoeld in art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Jouw moeder diende een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) en op 22 maart bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS. De beslissing in het kader van dit verzoek is een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 15 maart 2021 diende jouw moeder een verzoek om internationale bescherming in jouw naam in. Jouw moeder verklaarde op 17 juni 2021 op het CGVS dat de bedreigingen van de bende nog steeds actueel zijn. Zo kwamen er na jullie vertrek uit El Salvador bendeleden naar jouw moeder informeren bij haar zus (jouw tante), die een winkeltje uitbaat. Omdat jouw moeder nog een openstaande schuld had hebben ze aan jouw tante gevraagd om renta te betalen. Jouw oma van moederskant werd aangesproken en bedreigd door bendeleden die naar jouw moeder vroegen. Jouw oma is dan verhuisd maar daar werd ze opnieuw bedreigd door een bendelid dat bij haar aan de deur kwam. Hij zei dat de politie achter hen aan zat en eiste geld van jouw oma. Ze weet niet of dit laatste iets te maken heeft met de problemen van jouw moeder.

Jouw moeder vreest dat jij ook door bendeleden zou worden aangevallen om haar te dwingen om met hen samen te werken. Ze stelt dat ze jouw zouden kunnen verkrachten of vermoorden.

Ter staving van jouw verzoek legt jouw moeder volgende documenten neer: de beëdigde verklaringen van jouw tante en jouw oma over de problemen met bendeleden die zij gekend hebben na het vertrek van jouw moeder en een kopie van een huurcontract van jouw oma.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Het Commissariaat-generaal oordeelde dat jij niet persoonlijk kon worden gehoord omdat je wegens jouw jonge leeftijd hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Bijgevolg werd jouw moeder, (...), opgeroepen in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het

teggengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit de verklaringen van jouw moeder dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die zij reeds aanhaalde bij haar eerste verzoek van 26 november 2019, waarvoor de beslissing nu definitief is. Zo vreest jouw moeder nog steeds dat de bendeleden jou zullen viseren om haar te dwingen met hen samen te werken en dat ze jou zouden verkrachten of vermoorden (CGVS, p.5 en 6). Hierbij dient opgemerkt te worden dat het om een loutere hypothetische veronderstelling van jouw moeder gaat en dat er geen concrete aanwijzingen zijn waaruit afgeleid kan worden dat iets dergelijks met jou zou gebeuren.

Voorts verklaarde jouw moeder dat jouw tante bedreigd werd door bendeleden die op zoek waren naar haar en dat ze hen nu renta moet betalen omwille van de openstaande schuld van jouw moeder. Daarnaast stelt jouw moeder dat jouw oma verhuisd is omdat ze benaderd werd door bendeleden die naar haar vroegen. Op haar nieuwe woonplaats zou jouw oma opnieuw aangesproken zijn door een bendelid die haar geld vroeg, maar ze weet niet of er een verband is met jouw moeder (CGVS, p. 5). In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat deze gebeurtenissen voortvloeien uit het vluchtrelaas dat jouw moeder in het kader van haar verzoek om internationale bescherming heeft uiteengezet en dat jouw moeder een eigen volgend verzoek moet doen indien ze die nieuwe feiten wil inroepen. Maar hoe dan ook betreft het loutere blote beweringen die jouw moeder niet heeft gestaafd aan de hand van overtuigende feiten of elementen. De door jouw moeder voorgelegde getuigenverklaringen waarin uw tante en uw oma hun problemen uiteenzetten zijn louter gebaseerd op verklaringen van jouw oma en jouw tante en niet op objectieve bronnen. Er kan dan ook geen bewijskracht aan worden toegekend. Uit de kopie van het huurcontract van jouw oma kan niet afgeleid worden waarom ze verhuisd is noch dat ze problemen kende met bendeleden omwille van jouw moeder.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat je minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op jou moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift een schending aan "van artikel 3 EVRM; schending van artikel 48 t.e.m. 48/6 Vreemdelingenwet, schending van artikel 57/6 Vreemdelingenwet, schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 ("vluchtelingenconventie"), schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, de redelijke termijn, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht;

2.2. Verzoekende partij, in het kader van onderhavig beroep wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2021, getiteld "niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)", waarbij haar verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

2.3. Luidens artikel 57/1, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet wordt "Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, (...) vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt."

De moeder van verzoekende partij diende eerder een verzoek om internationale bescherming in. Haar eerste verzoek werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 251 340 van 22 maart 2021 omdat geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), en c) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

2.4. Artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werden genomen, bepaalt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : (...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet stelt o.a.: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt, niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van dien aard te zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

2.5. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeksters verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resem geschonden geachte bepalingen laat op zich niet toe om vast te stellen dat aan die voorwaarden is voldaan.

In het verzoekschrift wordt vooreerst een schending aangevoerd van *“de redelijke termijn, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel”* omdat *“een beslissing op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° Vreemdelingenwet [moet] worden getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden (artikel 57/6, § 3, derde lid Vreemdelingenwet)”*, maar *“deze termijn niet [werd] gehonoreerd door verweerder, waardoor een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek tot internationale bescherming werd genomen in strijd met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° Vreemdelingenwet”*.

Te dezen blijkt dat de termijn van vijftien dagen voorzien in artikel 57/6, § 3, derde lid, van de Vreemdelingenwet een termijn van orde is. De Vreemdelingenwet voorziet geen sanctie indien deze termijn wordt overschreden. Het overschrijden van deze termijn brengt geen verlies van bevoegdheid met zich mee en verweerder moet evenmin motiveren waarom deze termijn werd overschreden.

Bovendien kan verzoekster niet voorhouden benadeeld te zijn door de langere duur van de procedure nu zij hierdoor langer bescherming genoot tegen de beweerde vervolging en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van haar relaas. Verzoekster toont aldus geen schending aan van *“de redelijke termijn, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel”*, noch van *“artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° Vreemdelingenwet en artikel 3 EVRM gelezen met de artikelen 1 t.e.m. 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen”*.

Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat verzoekende partij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt op pertinente gronden gesteld: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier,*

van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Het Commissariaat-generaal oordeelde dat jij niet persoonlijk kon worden gehoord omdat je wegens jouw jonge leeftijd hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Bijgevolg werd jouw moeder, (...), opgeroepen in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit de verklaringen van jouw moeder dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die zij reeds aanhaalde bij haar eerste verzoek van 26 november 2019, waarvoor de beslissing nu definitief is. Zo vreest jouw moeder nog steeds dat de bendeleden jou zullen viseren om haar te dwingen met hen samen te werken en dat ze jou zouden verkrachten of vermoorden (CGVS, p.5 en 6). Hierbij dient opgemerkt te worden dat het om een loutere hypothetische veronderstelling van jouw moeder gaat en dat er geen concrete aanwijzingen zijn waaruit afgeleid kan worden dat iets dergelijks met jou zou gebeuren.

Voorts verklaarde jouw moeder dat jouw tante bedreigd werd door bendeleden die op zoek waren naar haar en dat ze hen nu renta moet betalen omwille van de openstaande schuld van jouw moeder. Daarnaast stelt jouw moeder dat jouw oma verhuisd is omdat ze benaderd werd door bendeleden die naar haar vroegen. Op haar nieuwe woonplaats zou jouw oma opnieuw aangesproken zijn door een bendelid die haar geld vroeg, maar ze weet niet of er een verband is met jouw moeder (CGVS, p. 5). In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat deze gebeurtenissen voortvloeien uit het vluchtrelaas dat jouw moeder in het kader van haar verzoek om internationale bescherming heeft uiteengezet en dat jouw moeder een eigen volgend verzoek moet doen indien ze die nieuwe feiten wil inroepen. Maar hoe dan ook betreft het loutere blote beweringen die jouw moeder niet heeft gestaafd aan de hand van overtuigende feiten of elementen. De door jouw moeder voorgelegde getuigenverklaringen waarin uw tante en uw oma hun problemen uiteenzetten zijn louter gebaseerd op verklaringen van jouw oma en jouw tante en niet op objectieve bronnen. Er kan dan ook geen bewijskracht aan worden toegekend. Uit de kopie van het huurcontract van jouw oma kan niet afgeleid worden waarom ze verhuisd is noch dat ze problemen kende met bendeleden omwille van jouw moeder.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen."

In de bestreden beslissing stelt de commissaris-generaal aldus vast en oordeelt hij dat er in het kader van het verzoek om internationale bescherming door en voor verzoekende partij geen eigen feiten zijn aangehaald die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch zij onderneemt geen ernstige poging om deze motieven te ontkrachten of weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan de verzoekende partij toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel manifest in gebreke blijft. Zij gaat immers niet of nauwelijks *in concreto* in op de motieven in de bestreden beslissing, doch beperkt zich louter tot het formuleren van algemene beweringen en kritiek, waarmee zij echter geen afbreuk doet aan of een ander licht werpt op de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en gevolgtrekkingen.

De Raad wijst erop dat verzoekende partij bezwaarlijk ernstig kan volhouden dat de commissaris-generaal de door haar aangebrachte elementen niet heeft onderzocht gelet op de vaststellingen en

overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing. Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt immers ontegensprekelijk dat de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissing alle elementen heeft betrokken die door verzoekende partij worden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover hijzelf beschikt teneinde na te gaan of verzoekende partij eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen. De Raad stelt derhalve vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig te werk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

Verzoekster bevestigt in het verzoekschrift bovendien dat haar feitelijke situatie en deze van haar moeder met elkaar in verband staan en dat de vrees die haar moeder heeft ten aanzien van MS13 tevens de vrees vormt die namens verzoekster werd geuit naar aanleiding van onderhavig verzoek om internationale bescherming. Het betoog dat door verzoeksters moeder een rechtstreekse vrees werd kenbaar gemaakt ten aanzien van MS13 omdat ze werd bedreigd en afgeperst door bendeleden van MS13 en dat de vrees voor verzoekster onrechtstreeks van aard is en er in bestaat dat MS13 via verzoekster haar moeder zou dwingen om met hen samen te werken en zij hiervoor vermoord en verkracht zou kunnen worden, zijn slechts algemene en hypothetische beweringen en doet dan ook niets af aan wat in de bestreden beslissing werd gesteld. De vrees dat de bendeleden verzoekster zullen viseren om haar te dwingen met hen samen te werken en dat ze verzoekster zouden verkrachten of vermoorden is slechts een louter hypothetische veronderstelling van verzoeksters moeder te meer er geen concrete aanwijzingen zijn waaruit afgeleid kan worden dat iets dergelijks met verzoekster zou gebeuren.

Met het argument dat er ook aanvullende nieuwe verklaringen, zoals de bedreiging van de tante die nu renta moet betalen omwille van de openstaande schuld van verzoeksters moeder, werden afgelegd en dat deze elementen ook verzoekster persoonlijk raken omdat de vrees erin bestaat dat de bendeleden verzoekster via haar moeder zouden dwingen om samen te werken met de bende en dat zij hiervoor zou kunnen worden verkracht of vermoord, wordt de vaststelling dat deze gebeurtenissen voortvloeien uit het vluchtrelaas dat verzoeksters moeder in het kader van haar verzoek om internationale bescherming heeft uiteengezet en dat verzoeksters moeder een eigen volgend verzoek moet indienen indien ze die nieuwe feiten wil invoeren niet weerlegd. Hoe dan ook werd in de bestreden beslissing standpunt met betrekking tot deze gebeurtenissen ingenomen en correct gesteld dat dit louter blote beweringen zijn die niet werden gestaafd aan de hand van overtuigende feiten of elementen. Waar verzoekster van oordeel is dat niet gemotiveerd werd waarom dit louter blote beweringen zijn die niet werden gestaafd aan de hand van overtuigende feiten of elementen, vraagt zij in wezen een motivering van de motivering, terwijl hetgeen werd vastgesteld duidelijk en pertinent is. Verzoekster toont met geen enkele concreet element aan dat dit geen blote bewering is noch dat overtuigende feiten of elementen worden en werden bijgebracht ter staving ervan.

Het betoog dat de neergelegde getuigenverklaringen van de tante en oma de problemen bevestigen die zij hebben gekend na het vertrek van verzoeksters moeder en de verklaringen van verzoeksters moeder ondersteunen, wijzigt niets aan de correcte vaststelling dat deze getuigenverklaringen geen objectieve bronnen zijn. Ook uit de kopie van het huurcontract van verzoeksters oma kan niet afgeleid worden waarom ze verhuisd is noch dat ze problemen kende met bendeleden omwille van verzoeksters moeder.

2.6. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet oordeelt dat verzoekende partij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigt, nadat er eerder namens haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.7. De Raad kan de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF